

Font de la plaça d'Andorra

Poble	Andorra la Vella
Parròquia	Andorra la Vella
Adreça	Carrer de la Vall, s/n
Tipus de bé:	Font
Estil	Arquitectura de granit
Datació	Segle XX
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-09-01

Descripció Font pública que fou instal·lada, segons fonts orals, a la plaça Benlloch cap als anys trenta. Probablement va substituir una font anterior que hi havia al costat de l'abeurador i del rentador de la mateixa plaça. De l'existència d'aquesta font anterior en tenim constància per les fotografies del Centre Excursionista de Catalunya realitzades el 1904 i el 1907, i per un document del llibre d'actes del Comú d'Andorra la Vella del 20 d'abril de 1929, on es demana que s'aparti i que es posi a la cantonada de l'hort de cal Molines, de cara a la plaça. Actualment, l'anomenada font de la Plaça es troba al carrer de la Vall. Es tracta d'una font de granit, de poca alçada, exempta i tallada en diversos blocs, que brolla en un sol pla i que està constituïda per una pica quadrangular, aixecada del terra amb dues filades de pedra, i per una mena de panell format per dues semicolumnes que aguanten un arc arrodonit a la cara interior i angulós a l'exterior. Al centre hi ha un motiu decoratiu (dos dofins, una forca i un cap) fet de ferro colat i proveït d'una aixeta metàl·lica. La part superior està rematada amb una creu.

Per la seva morfologia, la podem classificar com una font de tipus artesanal i de tradició local. Per la seva condició, la podem considerar tant un element arquitectònic com escultòric. El fet de ser exempta li atorga un paper destacat en el paisatge urbà del carrer, malgrat que fou concebuda per ser vista bàsicament des del punt de vista frontal (la part posterior no està treballada).

A l'origen tenia una funció principalment utilitària (servia per satisfer algunes de les necessitats bàsiques de l'home: beguda, higiene personal, etc.). Actualment aquesta funció ha quedat relegada a un segon terme i predomina la funció decorativa. És a dir, s'ha convertit, malgrat la seva senzillesa, en una obra artística que decora l'espai urbà.

Per les seves característiques constitutives i formals, aquesta font s'inclou dins de l'anomenada arquitectura de granit, que es dona entre els anys trenta i seixanta, i en constitueix un exemplar representatiu. A més, pel fet de ser dels anys trenta, és també una de les fonts de granit més antigues.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra